

SANSENE I FOKUS

Diplomoppgave vår 2020
Nora Sønstlien

Veileder: Nina Haarsaker

INNLEDNING

”Sansene i fokus” handler om multisensorisk arkitektur med fokus på kvaliteter ved arkitektur som ikke oppleves visuelt. En viktig del av oppgaven har vært selve prosessen og metodebruk, da jeg har villet utforske en annerledes tilnærming til å utforme arkitektur ved å vektlegge andre sanser enn syn i prosjekteringen. Ettersom arkitekturprosjektering pleier å være visuelt fokusert har jeg tatt utgangspunkt i hvordan blinde oppfatter arkitektur for å se om denne innfallsvinkelen kan gi kvaliteter som fører til bedre bygde omgivelser for alle.

Sted og program var ikke bestemt i forarbeidet, men har vært en del av prosessen i masteroppgaven. Oppgaven tok til slutt form langs første del av Ladestien, en populær tursti, til badestedet Korsvika. Begrunnelse for valg av tomt kommer senere i heftet. Prosjektet er en sanselig vandring som ender i et sjøbad og en sauna.

Carlos Pereira lager modell i leire. Foto: Carlos Pereira

METODER

For å få en forståelse for hvordan arkitektur kan stimulere de ulike sansene, og hvordan man kan gi gode sanselige opplevelser for blinde og svaksynte, har jeg samlet relevant informasjon om temaet, intervjuet blinde og svaksynte og fordypet meg i de ulike sansene. Jeg har også studert ulike casestudier, disse kan finnes på siste side, som gir mange sanselige inntrykk gjennom arbeidet med masteroppgaven, for å finne ut hvilke kvaliteter/trekk ved arkitektur som kan skape sanselige opplevelser.

Videre har jeg i prosessarbeidet forsøkt å gå rundt i byen med bind for øynene, med en venn som ledsager, for å kjenne på kroppen selv hvordan det ikke er å ha synet som hjelpemiddel. Hva legger man merke til? I tillegg har jeg gjort modellstudier i blinde, undersøkt ulike tomter med fokus på å lytte og lukte og generelt forsøkt å bli mer observant på inntrykk jeg får via andre sanser enn synet.

Personlig blindetur. Foto: Rebekka Alvsvåg

Modellworkshop i blinde. Foto: Nora Sønstlien

UTVIKLING AV PRINSIPPER

Da jeg ikke kjenner noen som er svaksynte eller blinde var det viktig for meg å få snakket med noen med synsproblemer for å utvikle noen prinsipper jeg kunne jobbe etter i prosjekteringen. Derfor tok jeg kontakt med blindforbundet angående masteroppgaven min i januar, og fikk en del henvendelser fra personer som var interessert i å bidra og bli intervjuet av meg.

Jeg intervjuet til sammen fem personer, to svaksynte og to blinde, og en som definerte seg som noe midt mellom. Jeg prøvde å sørge for at utvalget jeg snakket med var i forskjellige aldersgrupper, og at noen hadde vært blinde hele livet, mens andre hadde aldersrelaterte problemer med synet. Dette for å få et så variert bilde som mulig av mennesker med synsproblemer.

Intervjuet var delt opp i ulike temaer, det første temaet handlet om hvordan de intervjuede orienterer seg på kjente og ukjente steder. Det neste temaet var om deres opplevelse av arkitektur, hvilke problemer de har i tilknytning til arkitektur, hva gjør arkitektur vakker og hvilke kvaliteter som gjør et sted behagelig for dem å være. Deretter spurte jeg om hvilke sanser de bruker mest eller som er viktigst for dem. Til slutt fikk jeg noen eksempler på steder de synes fungerer bra i Trondheim, og steder som fungerer dårlig.

Ved hjelp av informasjonen jeg fikk via intervjuene kombinert med informasjon fra litteratur om emnet har jeg utarbeidet noen prinsipper som er viktige når man prosjekterer for personer som er svaksynte og blinde.

Utviklede prinsipper:

LYD

Hørsel regnes som den viktigste sansen for blinde. God akustikk er viktig, ikke støy. Gir informasjon om omgivelsene, hvor stort et rom er, og kan brukes til orientering.

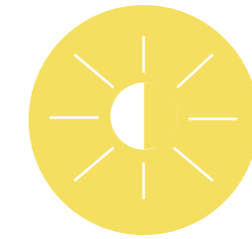
BERØRING

Det er viktig med gode overflater som er behagelige å ta på. Dette sa nesten alle de intervjuede var en faktor som gjorde arkitektur vakker for dem. Strukturen bør invitere til interaksjon, ikke kun være kald og hard.

LUKT

Gir informasjon om materialer, hva som finnes i rommet og kan fungere som «blikkfang» eller landemerke. God lukt gir gode assosiasjoner, og man kan ledes av god lukt. Vond lukt gjør at man ikke vil oppholde seg et sted.

KONTRAST

Kontrast i farger og lys for svaksynte, det kan oppfattes med synsresten. For blinde er det viktig med kontrast i materialer og tekstur både for gjenklang ved bruk av hvit stukk, men også for å ta og føle på. Kontrastene er viktig i forhold til soneinndeling og for å gi informasjon om hvordan man skal bevege seg.

I tillegg har jeg valgt å fokusere på disse faktorene for å få enda større sanserikhet i prosjektet mitt:

BEVEGELSE

Bevegelse er knyttet til vårt motoriske minne. Musklene våre kan huske en type bevegelse vi gjør mange ganger, så vi kan gjøre bevegelsen uten å tenke over det. Forskjeller i bevegelse, om man går i en bratt oppoverbakke, eller slakt nedover, kjennes godt på kroppen.

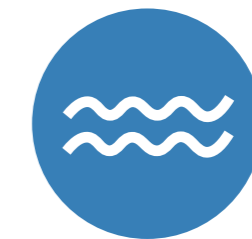
VÆR

Vær knyttes til årstider og endres både over lengre perioder og kjapt. Været blir bestemt av atmosfærens tilstand i øyeblikket og av kortsiktige forandringer. Været i Trondheim er ofte ustabil, og kan skifte opptil flere ganger i løpet av en dag. Dette skaper forskjellige opplevelser.

TEMPERATUR

Temperatur er knyttet til årstid og vær. Vi forbinder kulde med vinter og varme med sommer. Men lys og skyggespill gjennom en struktur kan også gi strukturen ulik karakter, da delen som får sollys vil føles varm og delene lagt i skyggen vil være kalde.

TIDEVANN

To ganger i døgnet endrer vannstanden havet mellom sitt høyeste og laveste nivå. Denne variasjonen kommer av tiltrekningskraft fra hovedsaklig månen, men også fra sola. Tidevann fører til stor variasjon i hvordan naturlandskaper ved kysten ser ut. Det minner oss også om at vi er en liten del av en større helhet.

STED OG PROGRAM

Under arbeidet med denne oppgaven har jeg hentet mye inspirasjon fra den blinde arkitekten Carlos Pereira, og undersøkt hvordan han jobber. Han har uttalt at stedet med mest sanserikhet er i overgangen mellom land og vann.

”After Pereira became blind he got “more conscious of certain spaces as they are more multi-sensorial and discovered as most sensorial space the space between the sea and the land where we can listen to the waves and smell the sea.” (Vermeersch & Heylighen, 2012, s. 5)

Dette tok jeg utgangspunkt i da jeg var i prosessen med å finne en passende tomt for prosjektet. Jeg gjorde ulike undersøkelser ved flere plasser i Trondheim langs fjorden og Nidelva. Av undersøkelser jeg har gjort har vært lydopptak til forskjellige tid på døgnet, følt på ting på tomtene, registrert lukter, lyder og kjent på vær og vind. Jeg har prøvd å få en ”følelse” for tomtene.

Det første området jeg undersøkte var langs fjorden ved den østre delen av Trondheim, Rotvoll, ca 6 km utenfor Trondheim sentrum. Dette var et ukjent område for meg, og en av grunnene til at jeg ikke valgte dette stedet er at det er et område som er vanskelig å komme seg til uten bil om man ikke bor i nærområde. Det føles ganske utilgjengelig. Jeg så også på en tomt i Trondheim sentrum, ved siden av et hotell som er plassert ved siden av Nidelva. Denne tomten blir brukt som en parkeringsplass i dag. Dette er også en tomt med mye potensiale, men hadde ikke helt naturopplevelsene ved seg som jeg ville ha med i mitt prosjekt.

Til slutt endte jeg opp med en tomt langs Ladestien, dette er allerede en etablert tursti og området blir mye brukt og er kjent for folk. Derfor tenkte jeg det var fint å forbedre deler av stien som ikke er optimale i dag, og som jeg ser et forbedringspotensiale i. Det er heller ikke så vanskelig å komme seg dit.

Vedrørende programmet har jeg prøvd å utarbeide et program som gir rom for mange ulike sanselige opplevelser. Dermed ble det naturlig med en vandring hvor man kan oppleve ulike sanseintrykk, og ha deler av vandringen fokusert på utvalgte sanser.

I tillegg har jeg forsøkt å ta noe som jeg tenker kan oppleves utilgjengelig for blinde og svaksynte, og gjøre det tilgjengelig for dem. Dermed falt valget på et sjøbad, vi har ingen sjøbad i Trondheim som er spesielt tilpasset for folk med synsproblemer eller andre funksjonsnedsettelse i dag. Selv om Trondheim har innendørs svømmebasseng det fint går an å bruke for personer med nedsatt funksjonsevne vil jeg argumentere for at det gir en helt annen opplevelse å bade ute i sjøen blant natur enn inne i et klorbasseng. Å bade er også en veldig sanselig opplevelse i seg selv.

Å legge til en sauna til sjøbadet følte naturlig da rituale med å gå i sauna og dyppe seg i kaldt vann gir en helt spesiell følelse i kroppen og er veldig sanselig. I tillegg er det å sitte i en badstue en aktivitet man ikke trenger synet for å oppleve, snarere tvert i mot vil jeg påstå at man føler mer på kroppen hvis man ikke fokuserer på visuelle inntrykk. De mest behagelige saunaene jeg har vært i er de som har hatt mørk belysning.

OMRÅDET

Ladestien er kanskje Trondheims mest populære tursti og ligger ca 3 km fra Trondheim sentrum. Stien er om lag 8 kilometer lang og går langs Trondheimsfjorden fra Ladehammeren til Grilstadfjæra. For å komme seg til stien kan man enten gå, sykle, ta buss eller kjøre.

Langs stien ligger det flere badeplasser, kafeer og krigsminner i form av rester etter underjordiske huler og fundamenter for kanonoppstillinger. I tillegg kan man oppleve dyreliv, frisk sjøluft, og et variert planteliv om vår og sommer. Ringve botaniske hage er heller ikke langt unna.

Området sør for Ladestien, Ladehammerkaia og Nyhavna, er industriområder som i dag står ovenfor store transformasjoner. Ladehammerkaia skal bli et boligområde.

Trondheim som by har en lang front mot vann, både i form av fjord og elv. Denne fronten har etter hvert blitt ganske tilgjengelig og godt tilrettelagt for byens befolkning i form av flere steder man kan oppleve vann i ulike sammenhenger. Det ligger bl.a. to bad langs denne fronten, det ene er et sjøbad med sauna. Det andre er et innendørs badeanlegg, Pirbadet, her finnes det også sauna. Ladestien knytter seg til denne fronten langs vannet.

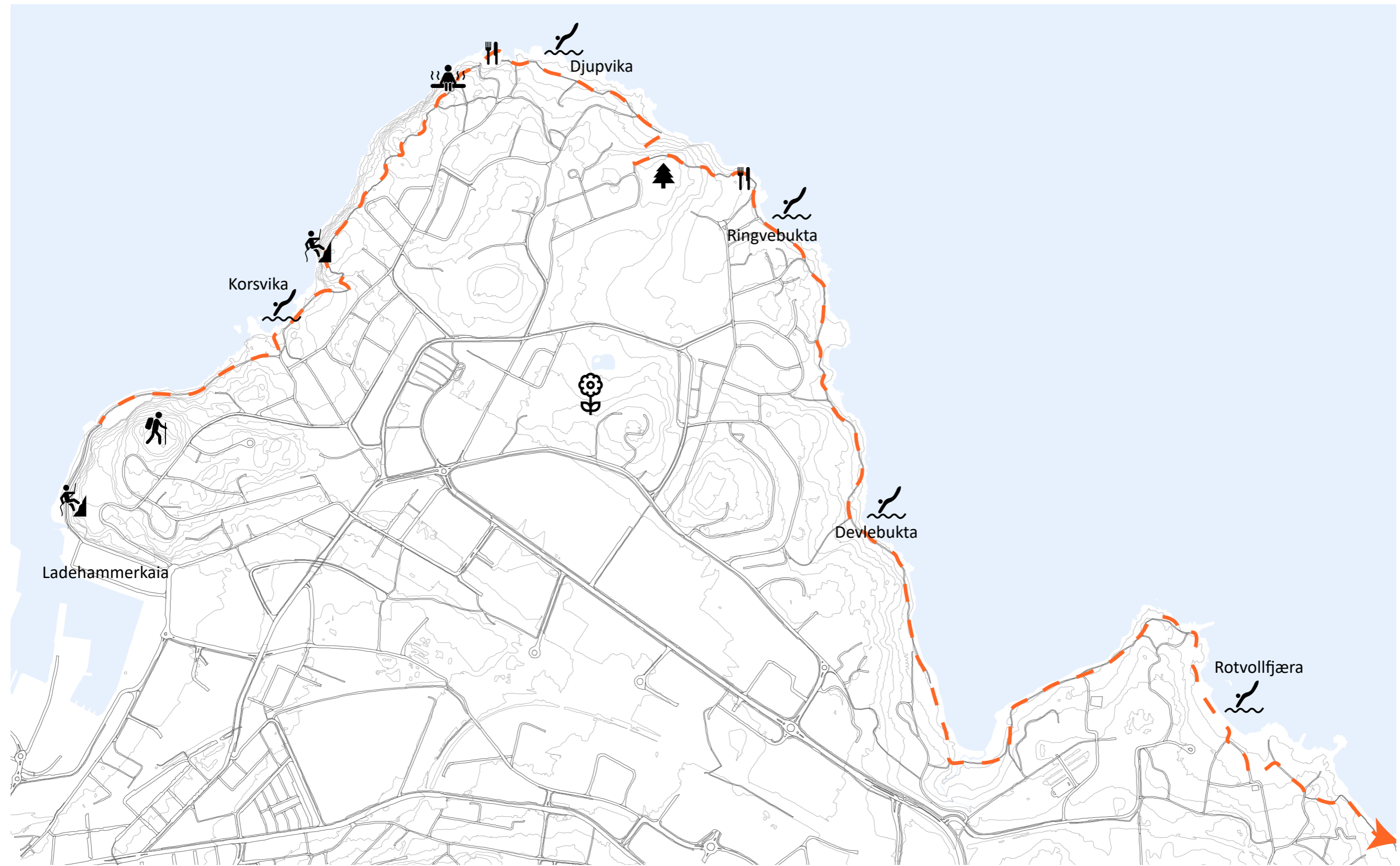

Kart over Trondheim med plassering av tomt

Sjøfronten Ladestien knytter seg til

Eksisterende aktiviteter langs Ladestien

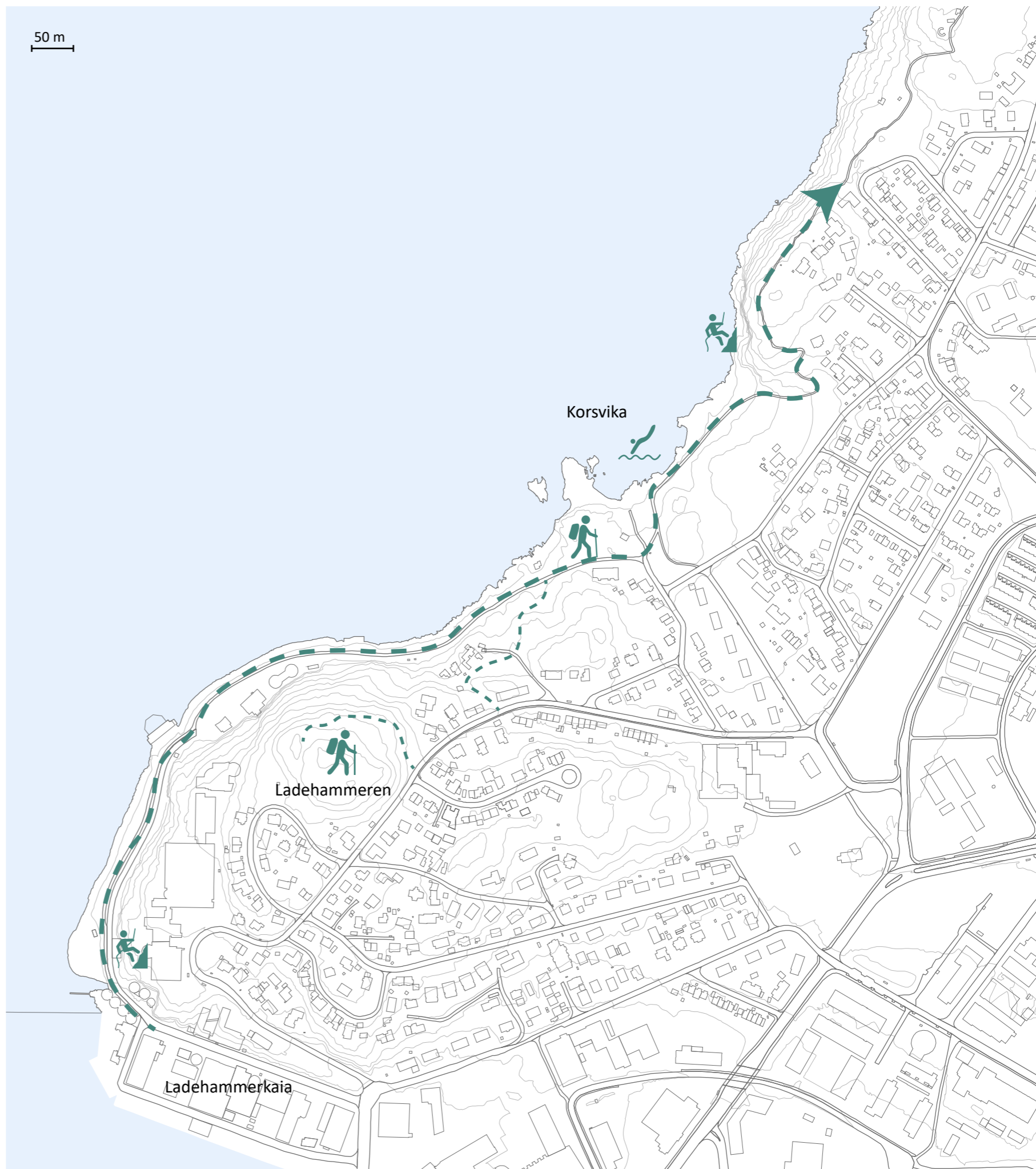

- Sauna
- Tuområde
- Bade plass
- Klatring
- Botanisk hage
- Servering
- Naturreservat

STREKNINGEN

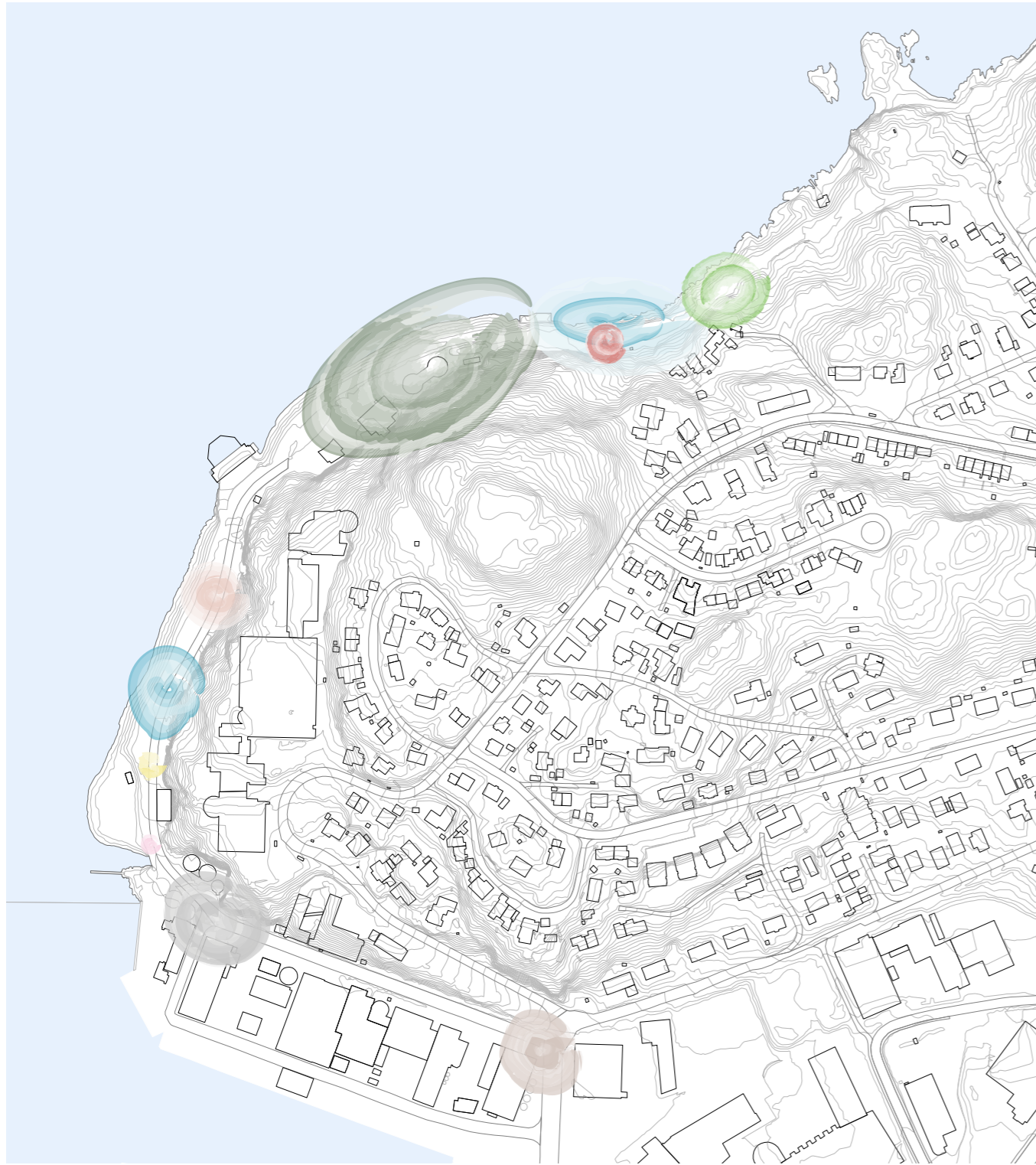
Jeg har valgt den første delen av Ladestien, fra Ladehammerkaia til Korsvika, som tomt for mitt prosjekt. Dette er etter min mening den minst koselige strekningen av stien i dag, og er en strekning folk stort sett kun passerer for å komme seg videre inn på stien eller til Korsvika, som er den største badeplassen langs stien. Likevel mener jeg at denne delen av stien har mye potensiale til å gi ulike sanseopplevelser, og har lyst til å skape opplevelser som får folk til å ville oppholde seg på steder langs denne delen av strekningen.

En annen grunn for valget av denne tomten var programmet. Siden jeg ville at en del av prosjektet skulle være et sjøbad tenkte jeg det var fint å legge det i nærheten av et allerede etablert og populært badested. På en varm sommerdag når det er fullt av folk i Korsvika kan man da høre folkelivet, og føle seg som en del av det.

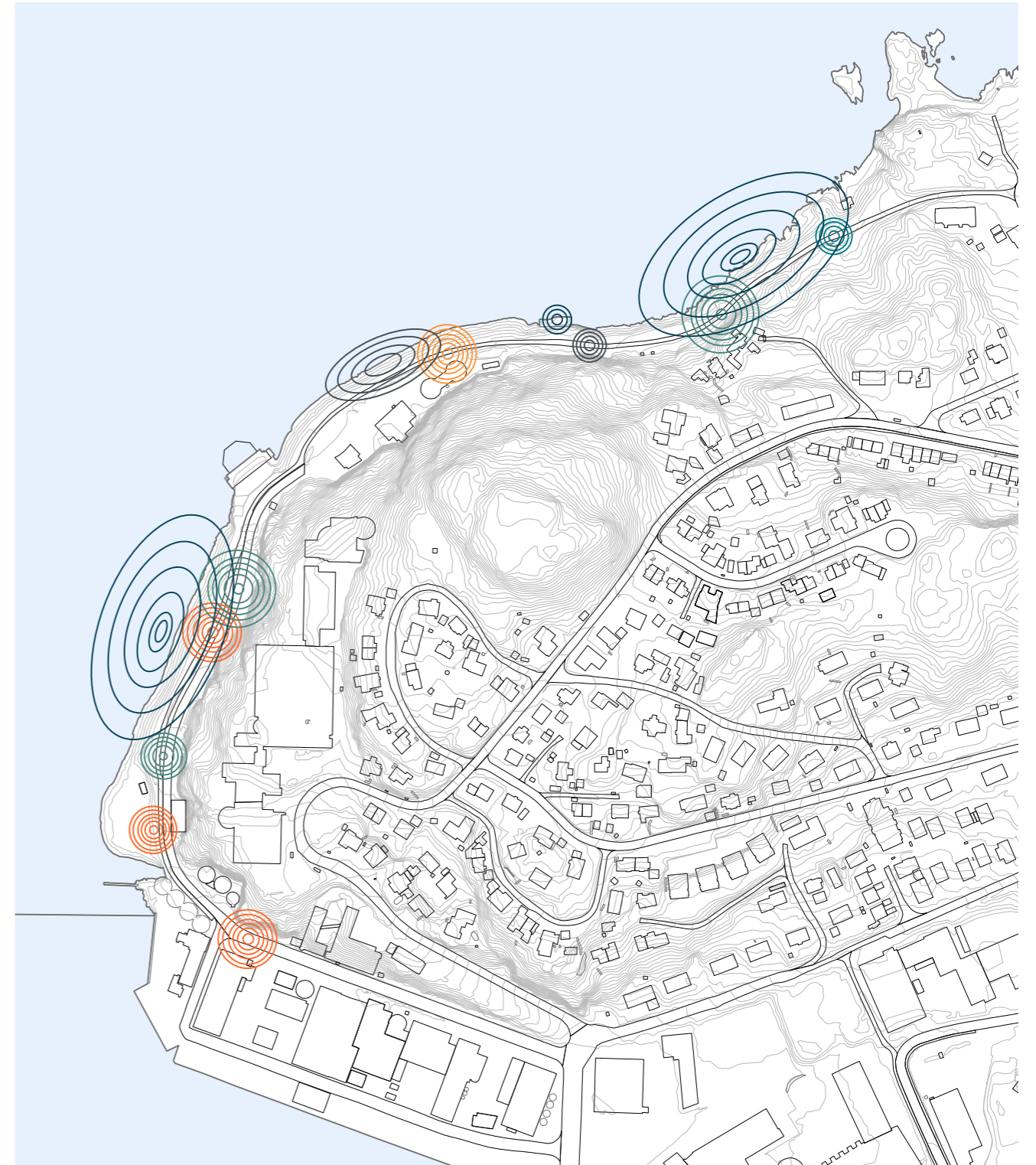

LUKT OG LYD

Da Ladehammerkaia er et industriområde i dag blir lydbildet påvirket av det. Det er mye støy og industrilyder langs første delen av stien, men når man passerer Albuskjell er det lyder fra naturen som tar over, som fuglekvitter og bølgesus. Det samme gjelder luktkartet, det er mye vond lukt langs den første delen av strekningen, deretter tar frisk naturlukt og lukten av sjøvann over etter man er forbi renseanlegget. Ved renseanlegget kommer det vond lukt i perioder, den er veldig intens.

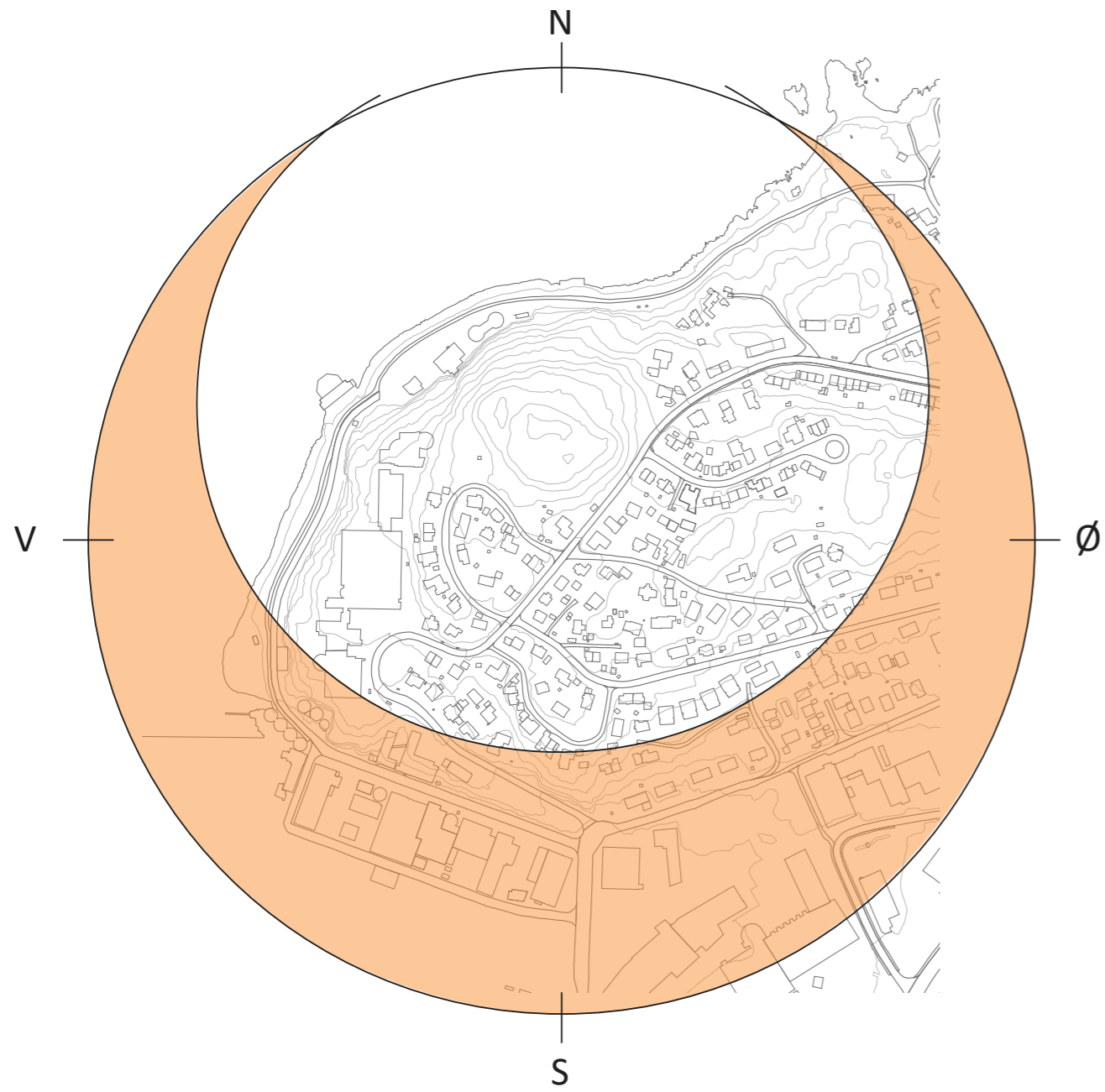

Luktkart

Lydkart

SOL

Soldiagram sommerv

Soldiagram vintersol

STREKNINGEN I DAG

Foto: Nora Sønstlien

Utsikt mot fyrtårn. Lyder av båter og industri. Langt blikk fra sør til nord.

Foto: Nora Sønstlien

Albuskjell - del av en gammel oljeplattform. Ubrukt og røft.

Foto: Guo Junjun

Korsvika - badested. Sandstrand og svaberg.

Foto: Nora Sønstlien

"Talerøret" - installasjon lagd av arkitektstudenter på NTNU. Fokus på lyd.

Foto: Nora Sønstlien

Stien ved renseanlegget. Røff og utfylt bakke. "Baksiden" av en høy topp.

Foto: Nora Sønstlien

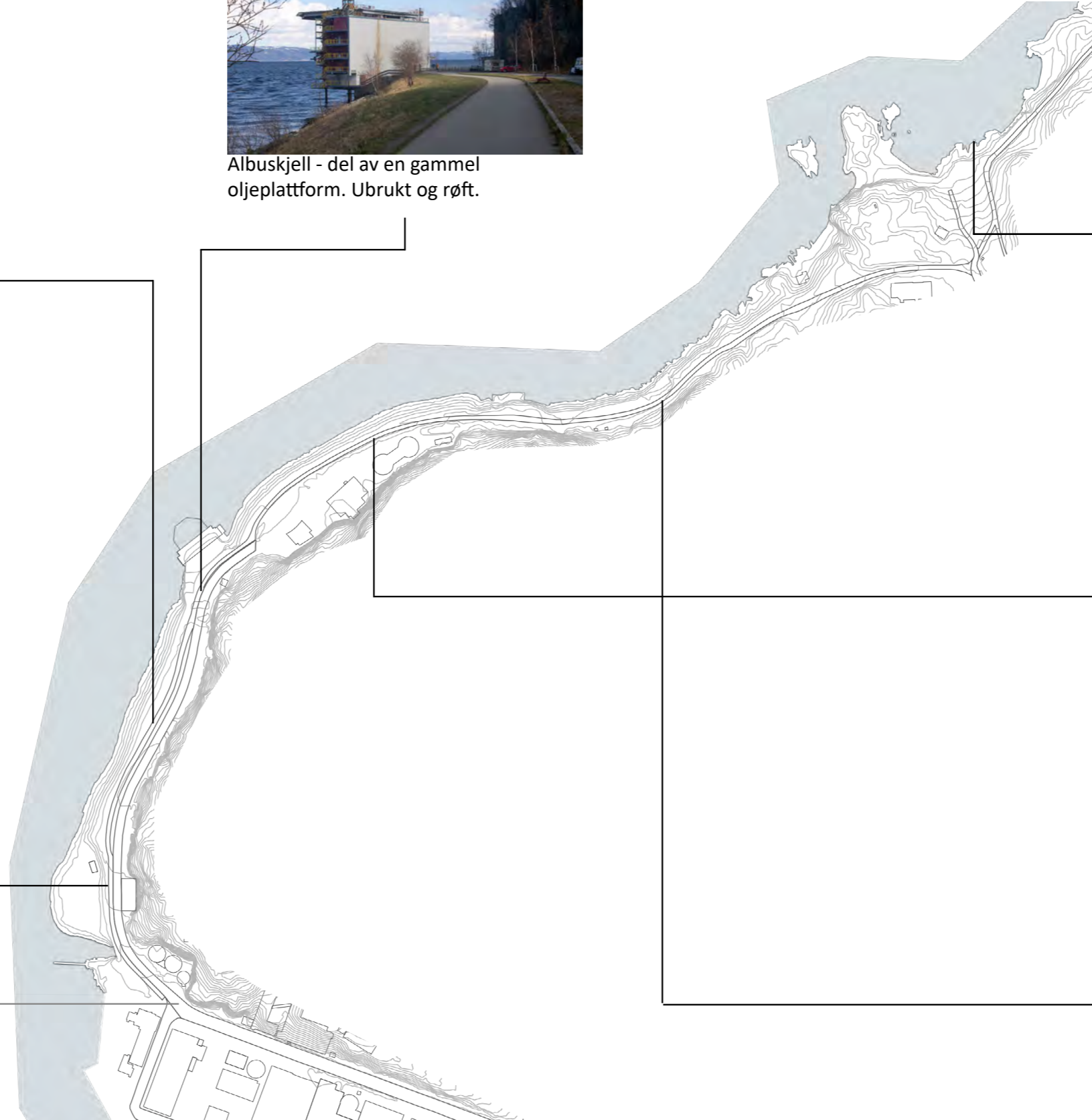

Gamle siloer markerer starten til stien.

Foto: Nora Sønstlien

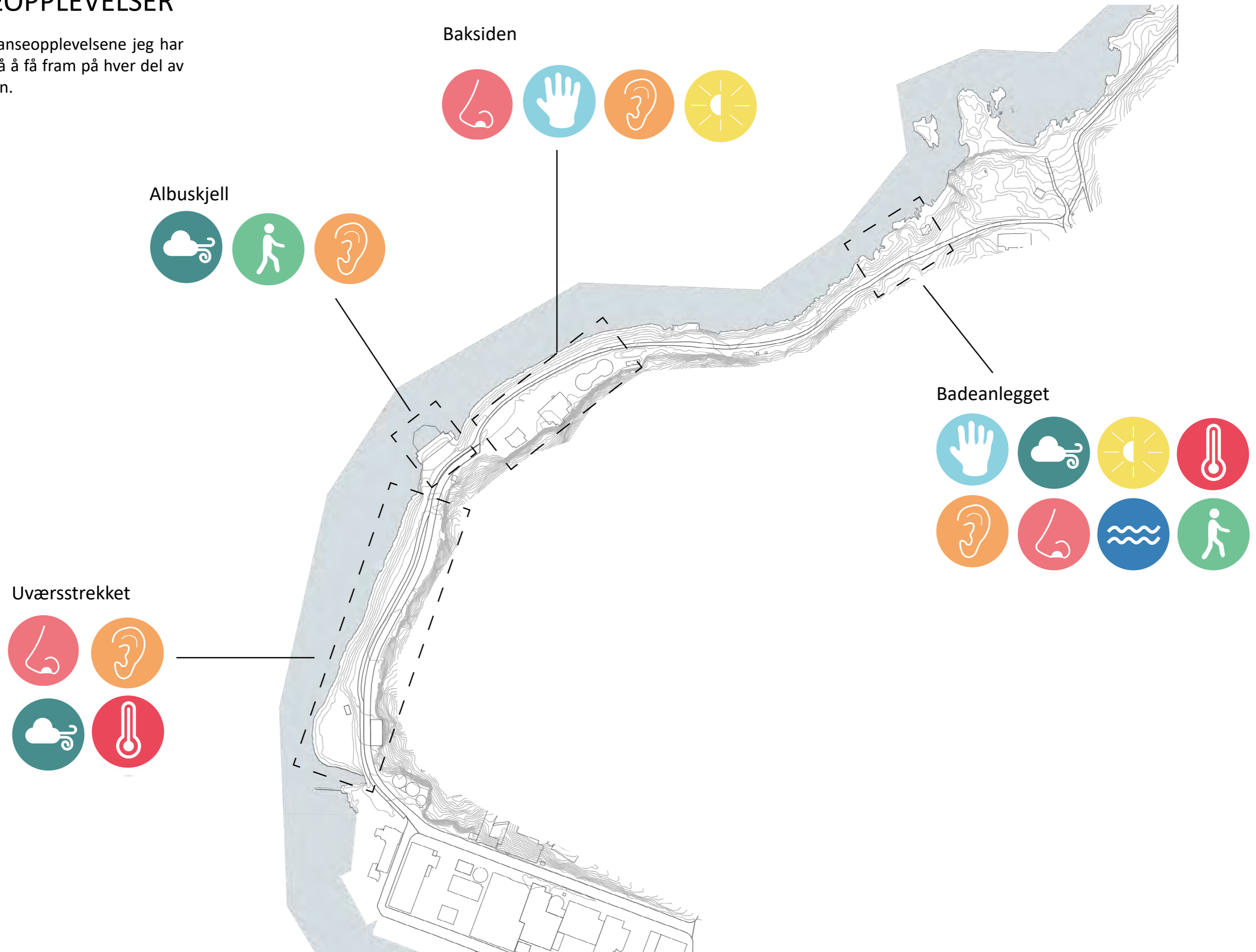

Utsikt mot Korsvika og Kjerringberget.

SANSEOPPLEVELSER

Dette er sanseopplevelsene jeg har fokusert på å få fram på hver del av strekningen.

UVÆRSSTREKKET

Bilde gjennom "Talerøret". Foto: Guo Junjun

Uværstrekket er den første strekningen i vandringen. Den begynner med "Talerøret." Talerøret er en installasjon utviklet av arkitektstudenter ved NTNU i 2010. Den kan benyttes som bl. a. en megafon, scene, lek og eksperimentering, men de fleste tar bilder av at de står inni den. Installasjonen er en gave til Trondheim gitt for å markere NTNUs hundreårsjubileum i 2010.

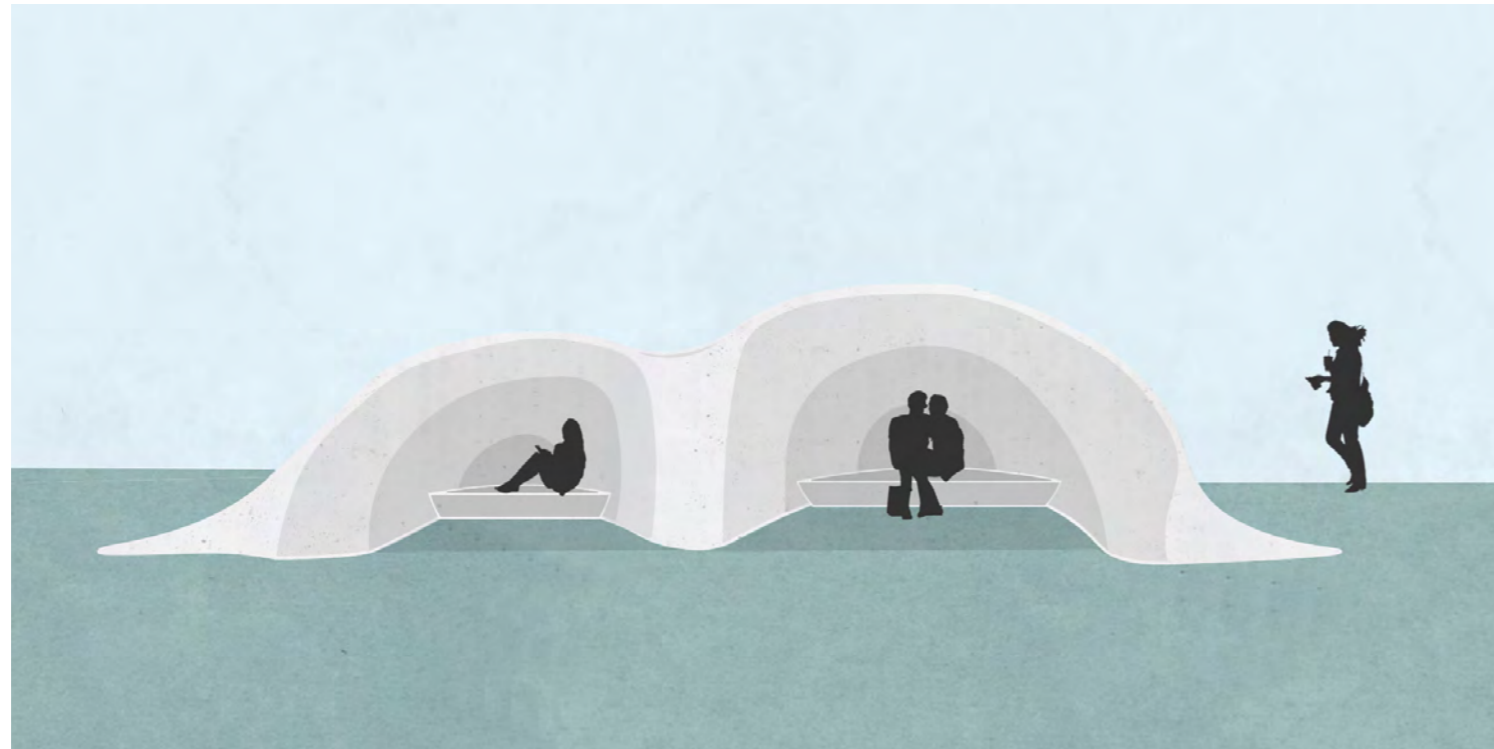
Når det er dårlig vær og mye vind kjennes det godt på denne strekningen, man får ikke mye ly for vinden. Derimot er det fin utsikt, og man kan høre bølgesus når fjorden ikke er stille. Derfor har jeg valgt å fokusere på lyd langs denne strekningen.

Jeg har plassert noen skall i betong langs strekningen som skal fungere som sitteplass. Da skallene har form som en konkav overflate vil de forsterke lydene fra havet, og beskytte mot den verste vinden. De ligger vendt ut mot fjorden for å få lydbølgene fra havet forsterket (prinsipp på neste side), og noen er vendt skrått mot nord mot Albuskjell, og sør mot Talerøret. Dette er for å få variert utsikten fra de forskjellige benkene, men også fordi vinden i Trondheim kan komme fra alle retninger. Den dominante vindretningen er fra vest mellom april til september, og fra sør mellom september og april.

Plasseringen til skallene er bare ett forslag til hvordan det kan se ut. Skallene kunne f. eks også vært en sammenhengende struktur som lå langs hele strekningen. Skallene kunne også pepret strekningen fullstendig og gått helt ned til Talerøret. Dette er hovedsaklig prosjektert på et konseptuelt nivå.

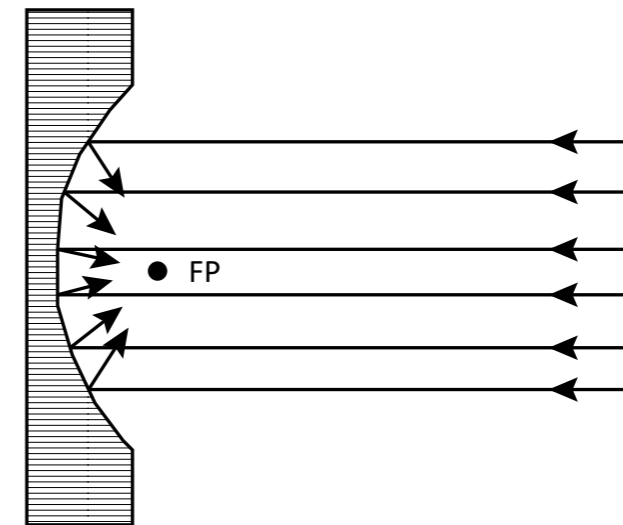

SKALLKONSTRUKSJON

Illustrasjon av hvordan en skallkonstruksjon kan se ut. Formen har tatt inspirasjon fra en modellstudie jeg har gjort i blinde (bilde på neste side).

Prinsipp for refleksjon av lydbølger på konkav overflate

VEISITUASJON

Gangveien på denne strekningen er asfalt med kantstein på hver side som fungerer som en naturlig ledelinje. Et felt med busker/planter separerer gangveien fra bilveien. Bilveien er kombinert med sykkel felt for at man ikke skal sykle i gangveien.

2 m

Inspirasjon fra modellstudier

ALBUSKJELL

Albuskjell. Foto:Nora Sønstlien

Modulen Albuskjell 2/4F er en boligblokk produsert i 1975 som en del av oljeplattformen Albuskjell i Nordsjøen. I 1984 ble modulen gitt til Trondheim Maritime høgskole for å brukes til trening av offshorepersonell, og ble flyttet til Ladehamneren. Albuskjell har egentlig ikke tillatelse til å stå der den gjør lenger, men har fått dispensasjon fra dagens reguleringsplan som grønt rekreasjonsområde. De siste årene har den blitt brukt som øvingslokale for politiet, men framtiden til Albuskjell er usikker. (Kilde: Tidligere diplomoppgave om Albuskjell av Stine Waagø, jeg har ikke undersøkt dette i dybden selv.)

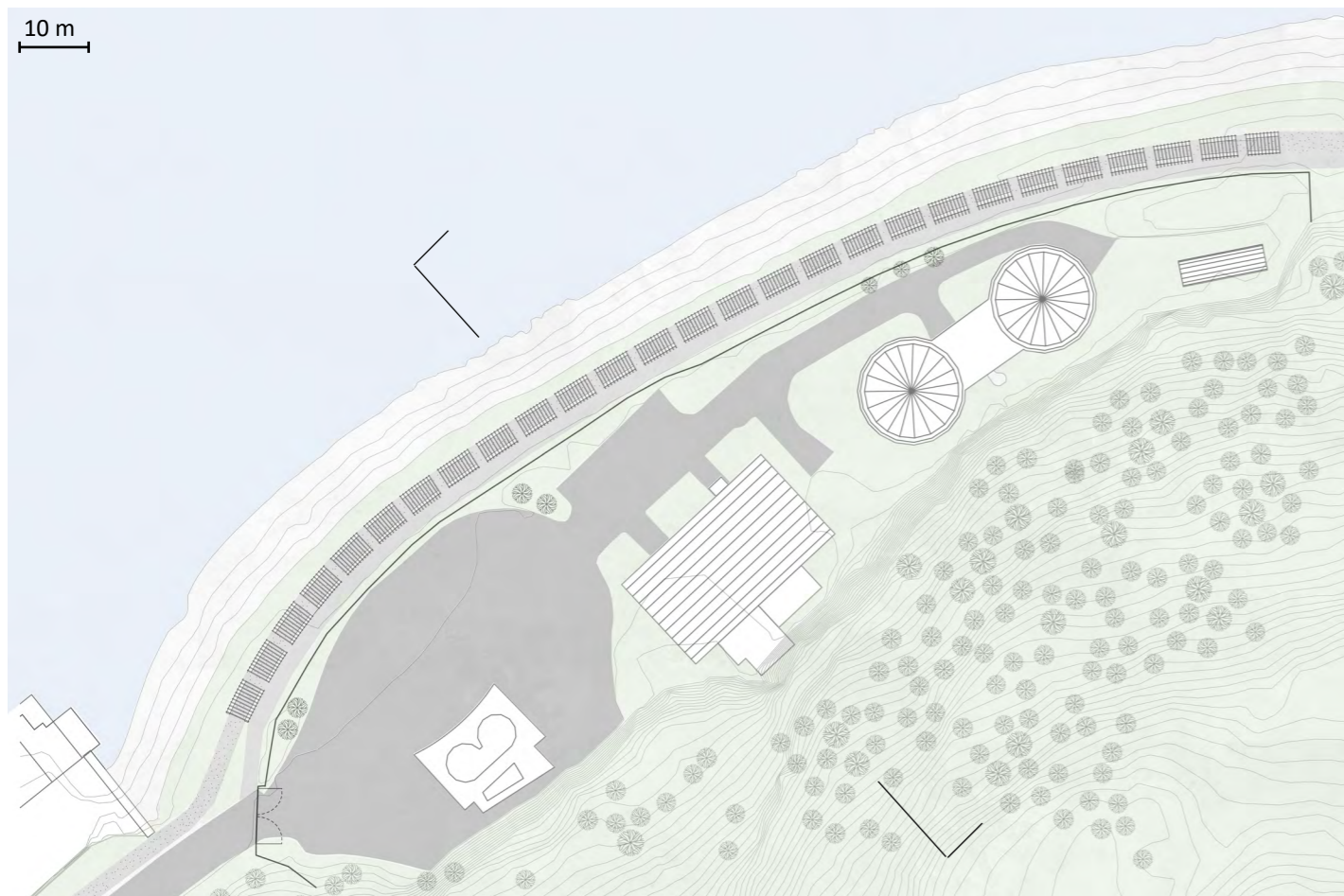
Jeg velger å beholde bærekonstruksjonen i stål, da den virker å være i god stand (ref: tidligere diplomoppgave). Det er en røff og industriell konstruksjon som står i kontrast til det naturlige landskapet, men som også knytter seg til industriområdet ved Nyhavna. I tillegg er olja en stor del av Norges historie, og det er derfor fint å bevare konstruksjonen som den er.

Det skal være tilgjengelig for folk å klatre til topps, det er en 12,5 m høy struktur, og man får virkelig kjent på vær og vind på toppen. Man får også en kontakt med vannet, da trappene er en stålkonstruksjon med hull i, så man ser fjorden gjennom trappene når man går oppover. Mulige bruksområder for denne konstruksjonen kan være stupetårn, eller man kan drive med dykking derfra, det er dypt vann ved Albuskjell. Kanskje man kan ha pop-up kafe der også. Mulighetene er mange.

BAKSIDEN

Ladehammeren rensanlegg. Foto: Nora Sønstlien

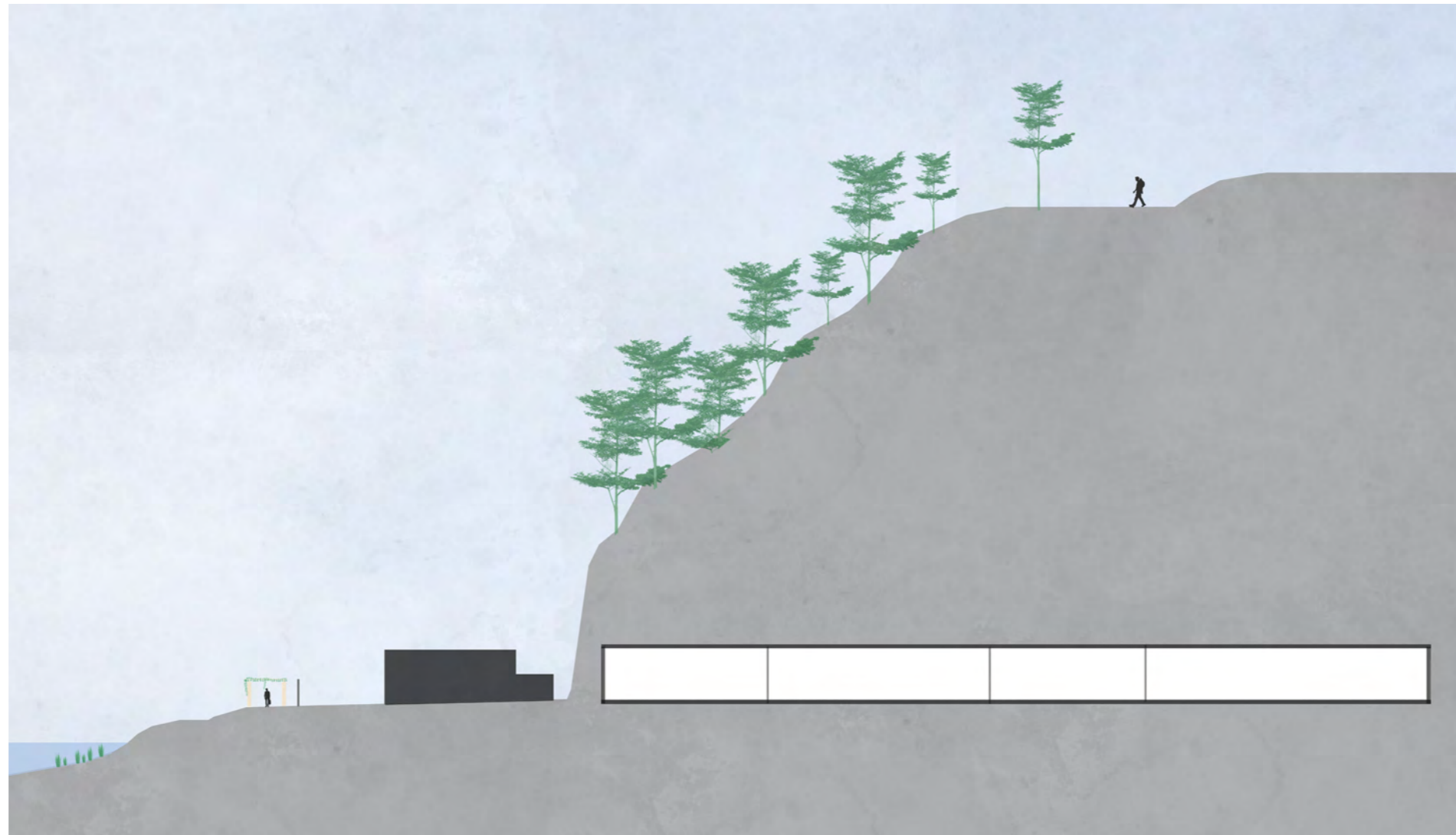

Baksiden er strekningen som ligger i skyggen av Ladehammeren, en topp på 71 moh. Her ligger Ladehammeren rensanlegg, et av to rensanlegg i Trondheim, som rens avløpsvann fra den østre delen av byen. Rensanlegget har arealer langt inn i Ladehammeren. I tillegg til å rens kloakk produseres det også biogjødsel som brukes i landbruket. Innimellom kommer det en fryktelig lukt fra anlegget, og kommunen jobber med å forbedre situasjonen. Anlegget brukes som besøkscenter for skoleklasser o.l.

I strekningen langs rensanlegget vil jeg sette opp strukturer som fungerer som espalier, så blomster og planter av ulikt slag kan vokse der. Gjerne planter som er kjent for å rens luften, eller lukter godt. Planter kan knyttes til at rensanlegget også brukes til å lage gjødsel. Det vil gi ulik karakter til strekningen om vinter/høst til vår/sommer. I tillegg vil jeg plante planter som rens havet og tåler å komme under vann i visse perioder.

Espalierstrukturen er 5 meter lang og satt opp langs stien med 2 meter mellom hver struktur. Dette for at det skal være fritt å gå ut av strukturene om man ønsker det. Kanskje kan det settes opp benker på yttersiden av strukturene etter hvert.

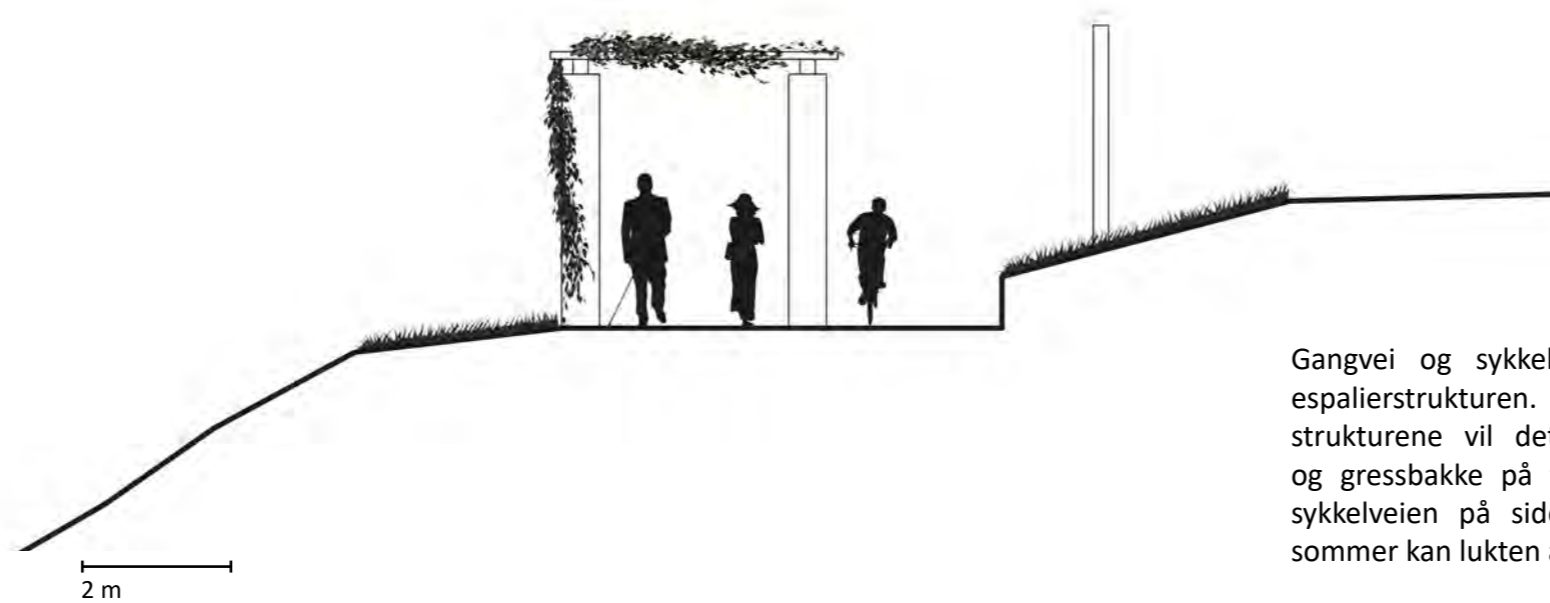
Stien på denne delen av strekningen går fra asfalt til en grussti, dette gjør at man ikke kan bevege seg så fort, og man hører veldig godt skrittene til forbigående. Jeg deler opp stien til en gangsti som går gjennom espalierstrukturen, og en sykkelvei plassert på utsiden av strukturene nærmest rensanlegget.

Situasjonssnitt gjennom renseanlegget og Ladehammeren

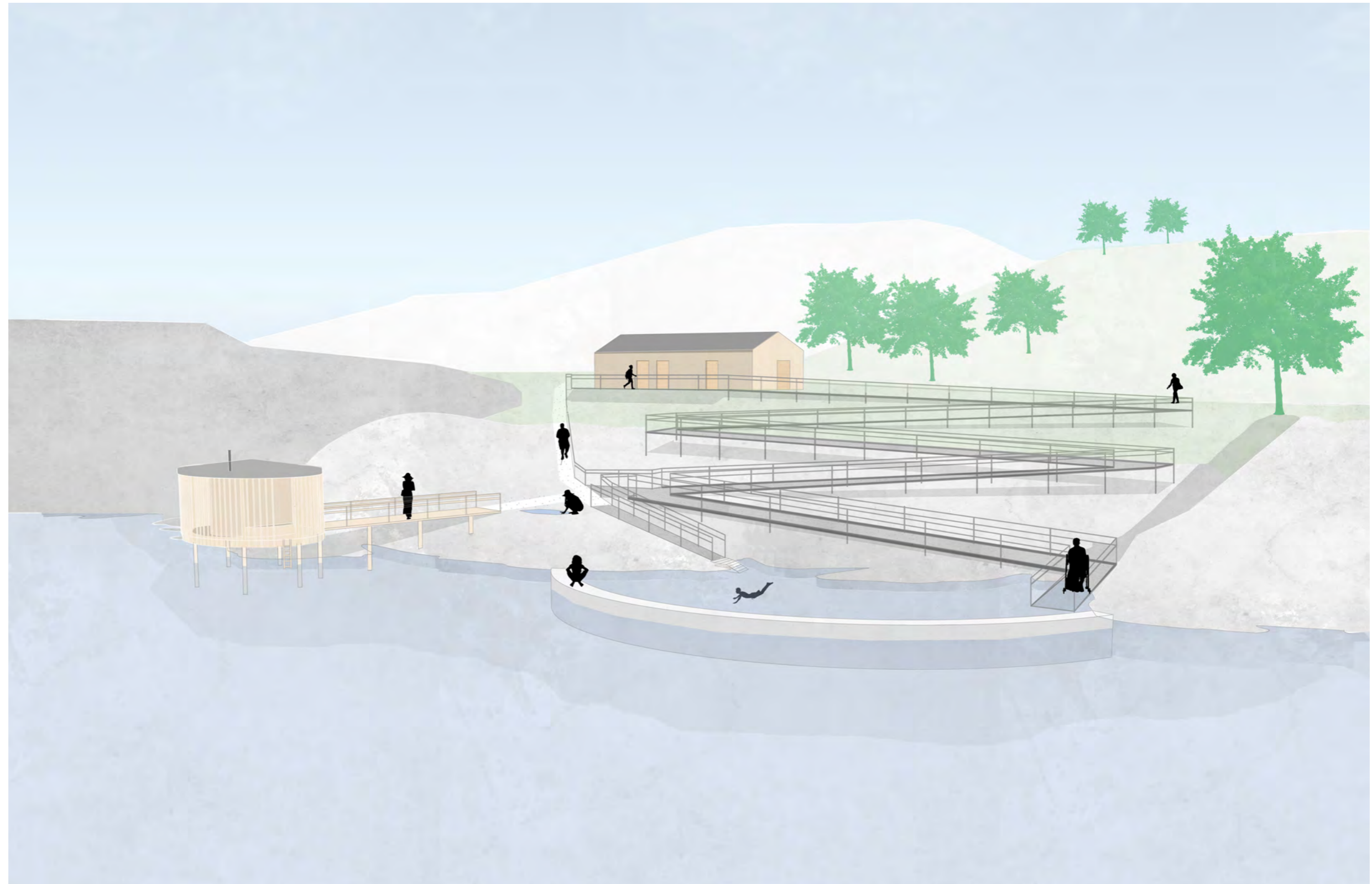
10 m

VEISITUASJON

Gangvei og sykkelvei er separert fra hverandre av espalierstrukturen. Der det er mellomrom mellom strukturene vil det være kontrast mellom gangveien og gressbakke på fjordsiden og mellom gangveien og sykkelveien på siden mot renseanlegget. Om vår og sommer kan lukten av blomster være et landemerke.

BADEANLEGGET

SITUASJONSPLAN BADEANLEGGET

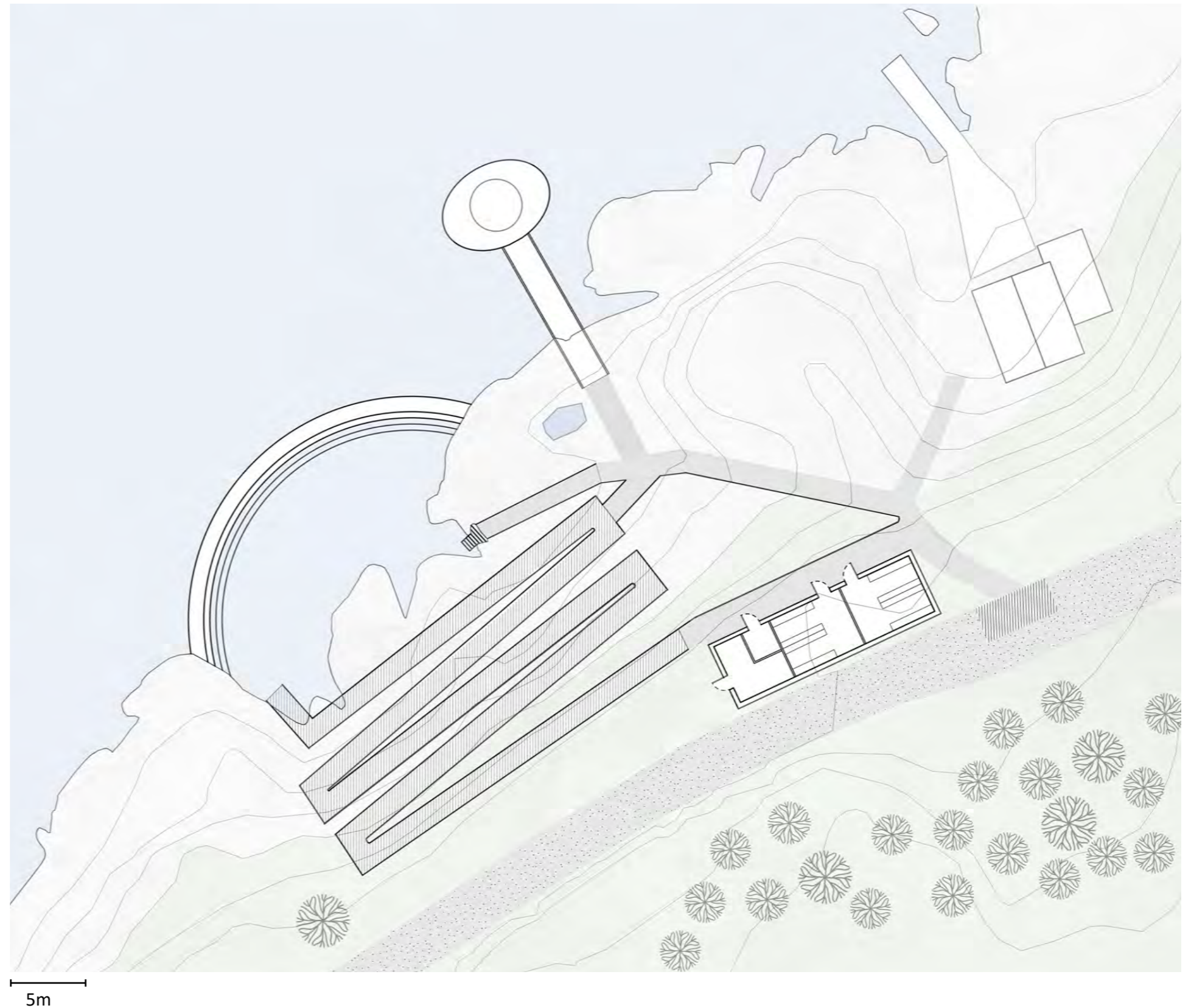
Badeanlegget er plassert på vandringen der overgangen mellom land og vann endrer seg. Tidligere på stien er det ikke mulig å komme seg ned til vannet, det er for bratt skråning. Der sjøbadet ligger derimot er det mulig å komme seg ned til vannet, og oppholde seg langs vannkanten.

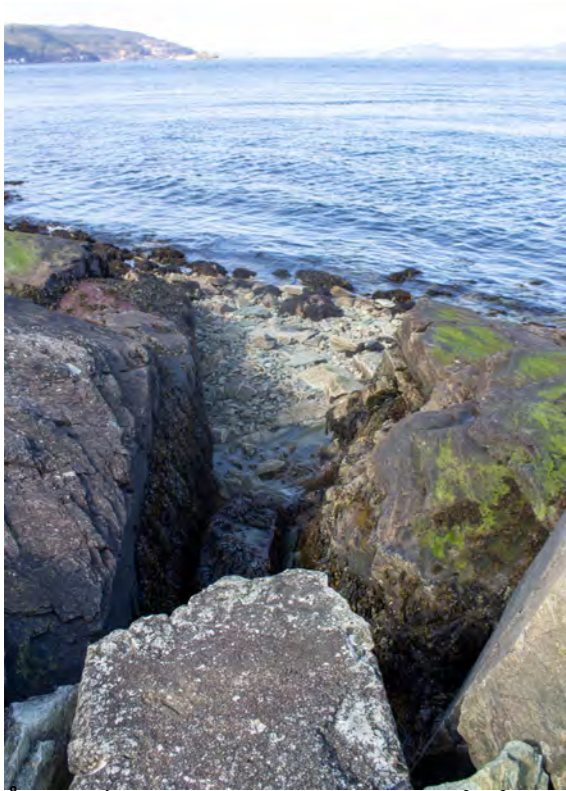
Når man kommer til badeanlegget støter man først på et lite hus med garderobe, WC og oppbevaring av vedlikeholdutstyr til saunaen og sjøbadet. Deretter kan man gå ned en liten sti som deler seg, hvor den ene veien leder til et naust som står på tomte fra før. Den andre retningen leder ned til saunaen som man må gå over en brygge for å komme til. På samme høyde som saunaen er en naturlig nedsenkning i berget hvor det har samlet seg vann. Her kan barn plaske, eller man kan dyppe føttene.

Stien fortsetter et par meter ned til sjøbadet. Dette er et tidevannsbasseng hvor mengden vann i bassenget endrer seg etter om det er lavvann eller høyvann. For at bassenget skal være tilgjengelig for alle går det en rampe fra toppen av skråningen fra garderoben og ned til saunaen og sjøbadet.

Det er en markør i bakken foran stien ned til badeanlegget og i krysningen i stien foran saunaen ned til bassenget. I tillegg går det et rekkverk fra garderoben ned til bassenget, og et rekkverk fra garderoben til rampen.

Det er tenkt at Trondheim kommune eller foreningen som driver det eksisterende Sjøbadet i Trondheim kan drive dette badeanlegget. Det er lang venteliste for å bruke Sjøbadet og den tilhørende saunaen på vinterstid, så det er god grunn til å tro at det er et marked for et sjøbadanlegg til i byen.

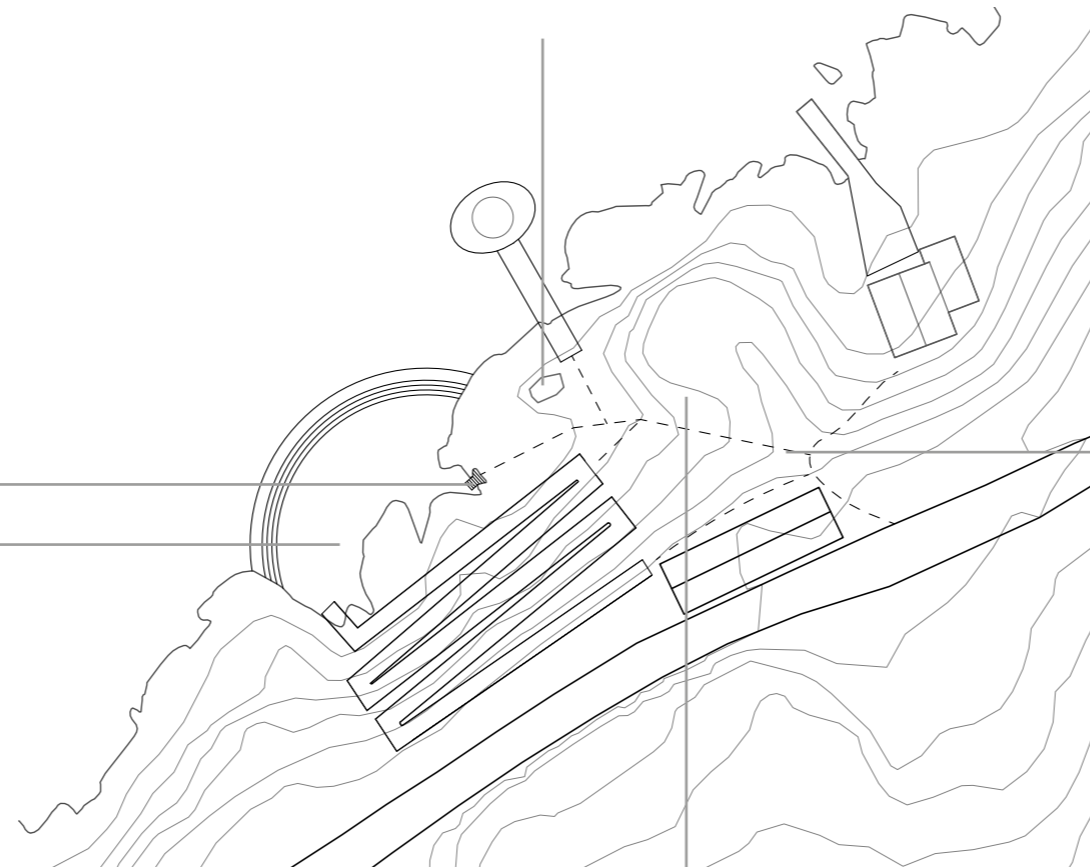
Apning/inngang til basseng. Trangt å gå ned mellom berget, også kommer man ut i et større basseng.

Naturlig nedsenkning i berget. Liten dam, barn kan plaske i eller man kan dyppe føttene.

Sjøgress som gror i dammen, kommer nærmere natur, får oppleve havvekster.

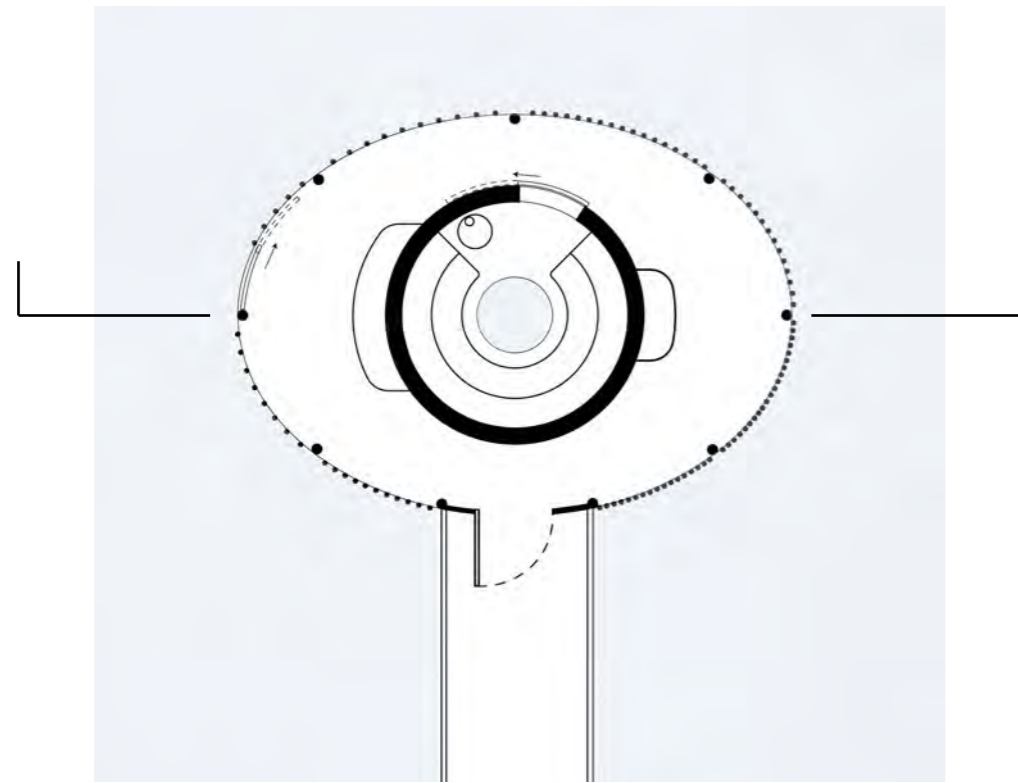
Bassenget ligger støpt mellom to berg.

Fine klipper å sitte og sole seg på bak sjøbadet.

Naturlig trasè ned til sjøbadet.

SAUNAEN

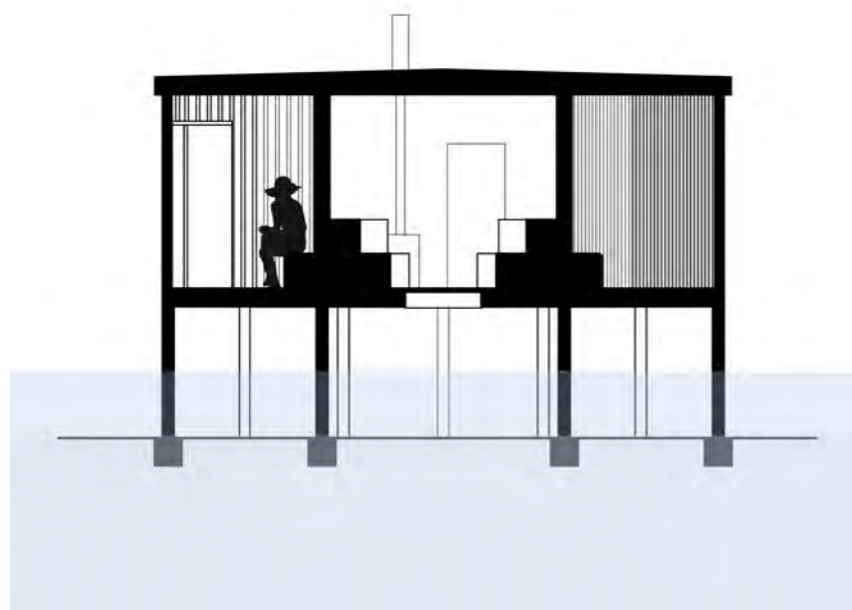
Plan

1 m

For å komme seg til saunaen må man gå over en brygge. Saunaen er ganske liten og intim, selve badsturommet er på 7 m². Rommet ligger på en ellipseformet plattform i tre med et sjikte av spiler rundt. Spilene har forskjellig avstand mellom seg, 5, 10 og 15 cm. Dette for å få et varierende lysspill når man går rundt plattformen. Spilene er runde og glatte for at de skal være behagelig å føre hånden over. Spilene står tettere sammen ved inngangen til anlegget, og åpner seg opp ut mot vestfasaden hvor det er en åpning hvor man kan ta seg en dypp i vannet, eller bare sitte og slappe av på en benk.

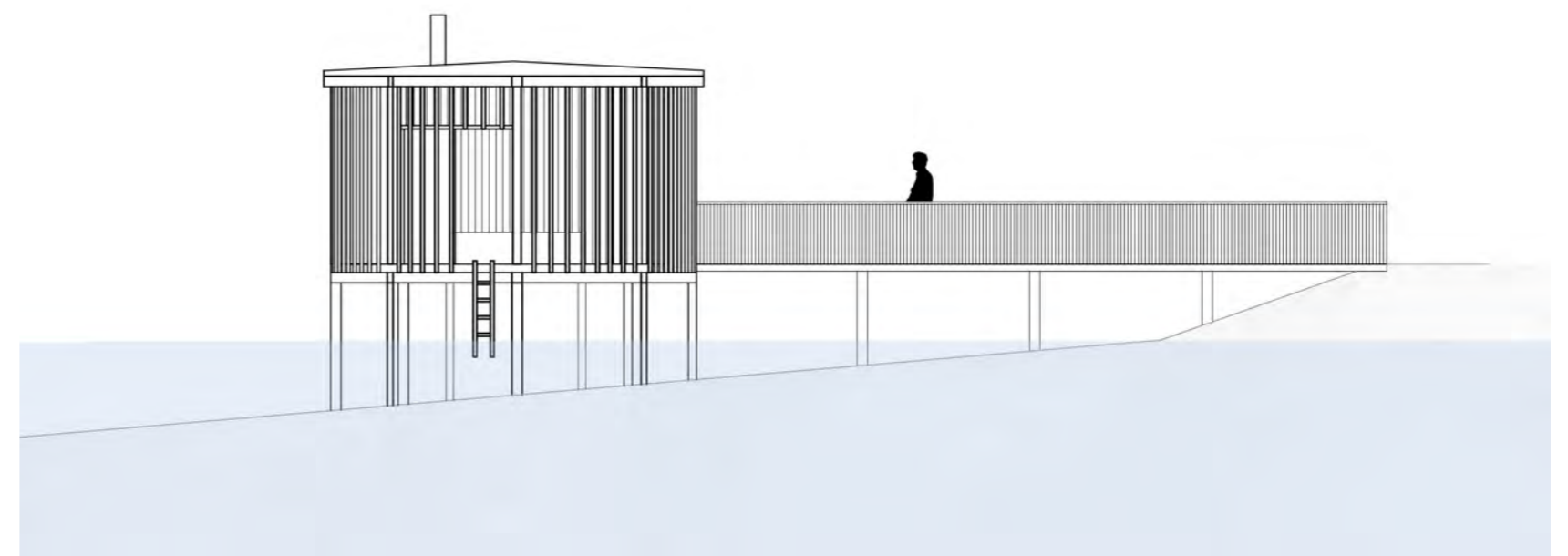
Inne i badstuen er det ganske mørkt, man skal ikke bli forstyrret av visuelle inntrykk, men ha fullt fokus på kroppslige følelser og varmen. Det er et lite glassvindu på midten av gulvet, så når sola står i riktig vinkel vil det komme lysspill fra vannet som reflekteres inne i rommet.

Det er kodelås på døren til saunaen, så man kan vippe for å få koden, dermed trenger man ikke betjening, kun noen som vedlikeholder stedet. Man kan også leie saunaen på visse tidspunkter.

Snitt

1 m

Man kan svømme fra saunaen til sjøbadet.

Fasade mot vest

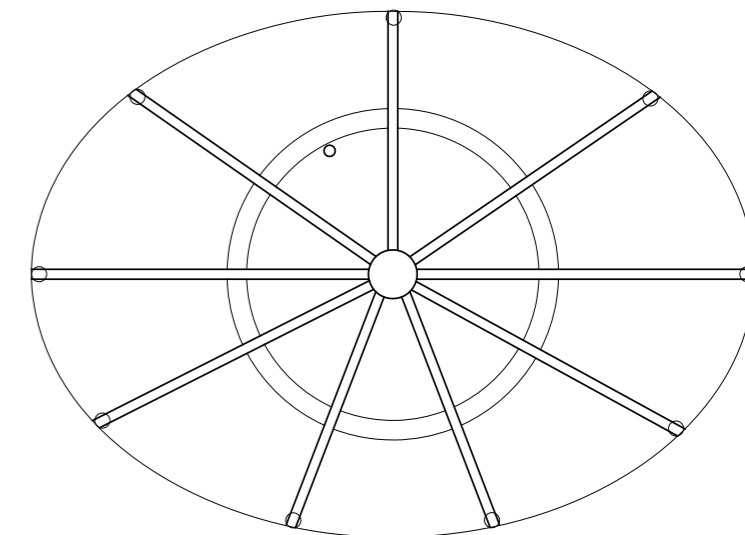
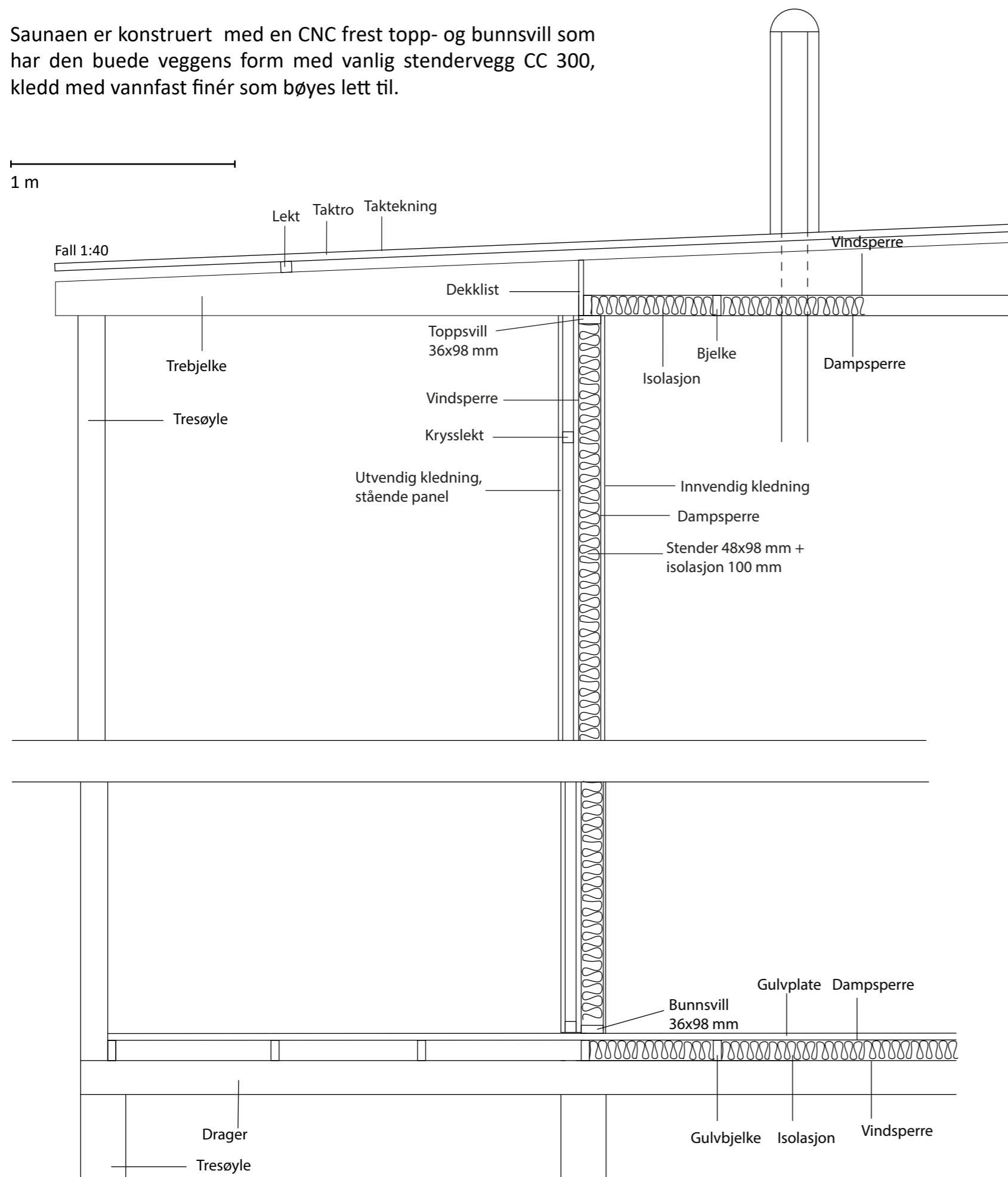
1 m

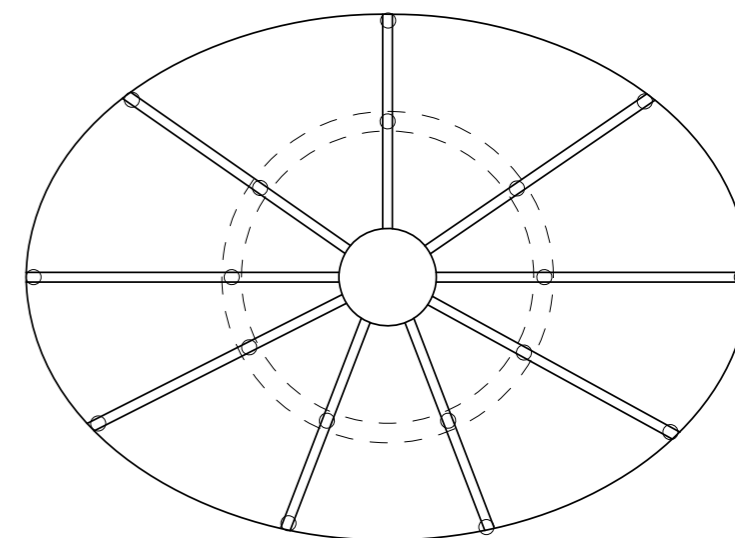
Illustrasjon av badsturommet - viser det reflekterende lysspillet fra vannet som kommer gjennom glassvinduet i gulvet.

DETALJ - Tak - vegg - gulv

Saunaen er konstruert med en CNC frest topp- og bunnsvill som har den buede veggens form med vanlig stendervegg CC 300, kledd med vannfast finér som bøyes lett til.

Tak og gulv består av trebjelker som treffer søyler. Bjelkene møtes i en stålring i midten.

I gulvet ligger søylene under plattformen både i ytterkanten av plattformen og der hvor konstruksjonen til selve saunaen ligger på plattformen. Søylene går ned i havbunnen.

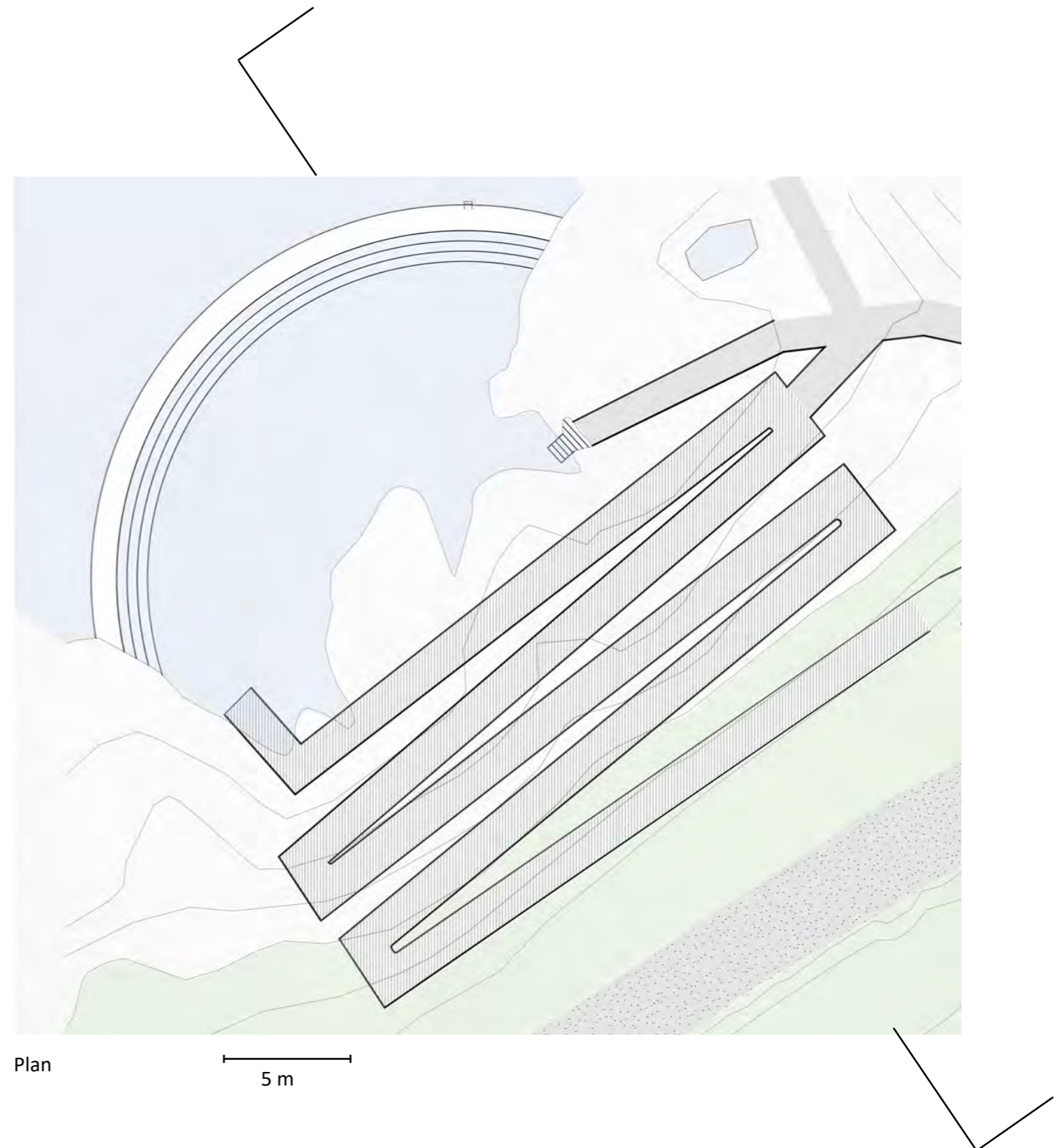
TIDEVANNSBASSENGET

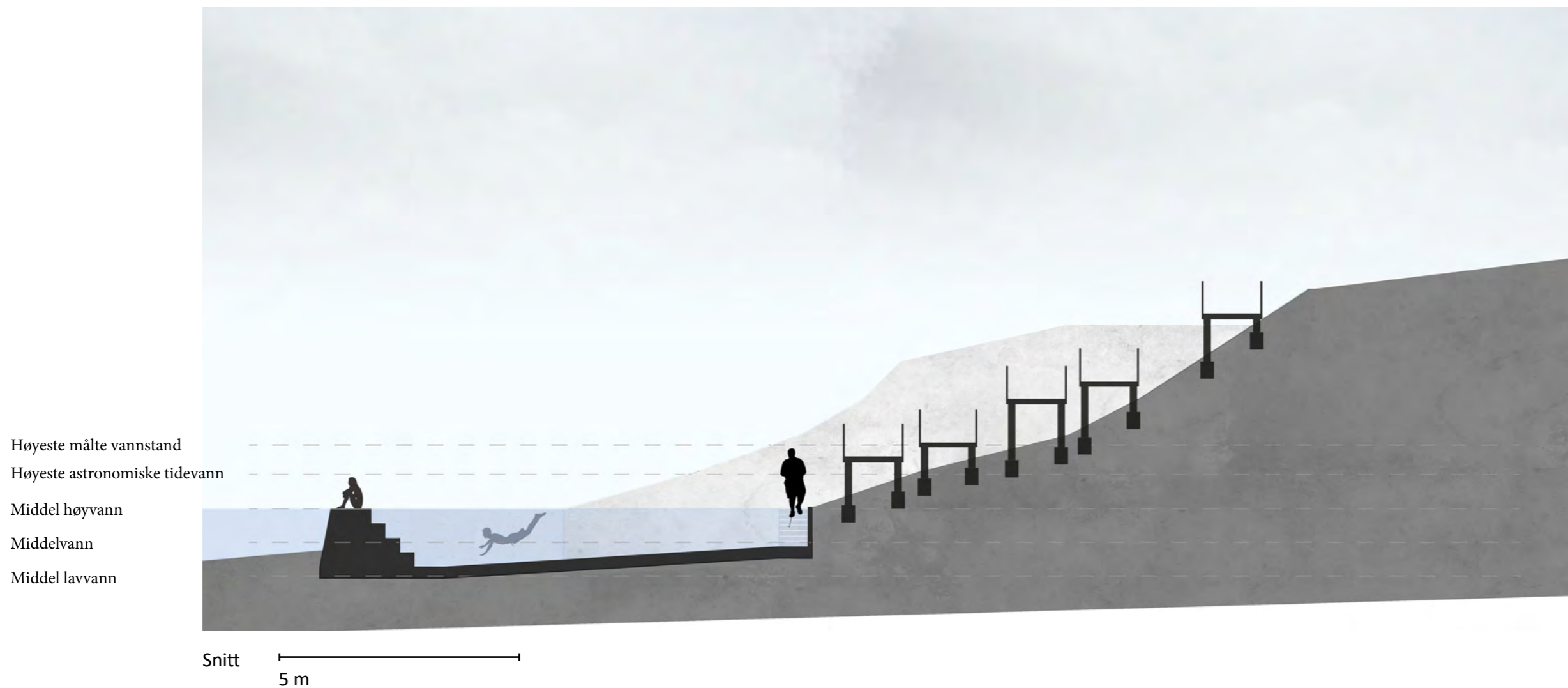
Tidevannsbassenget er en betongkonstruksjon støpt mellom to klipper. Det er konstruert som en støttemur bygd inn i landskapet. Den glatte betongen gir en kontrast til det ruglete berget som omkranser badet.

Man kan både komme seg ned til bassenget fra stien som går fra hovedveien og leder ned til en trapp eller via en rampe som går fra garderoben. Rampen er der for å gjøre badet tilgjengelig for alle. Rampen knytter seg også til stien mot saunaen, så det skal være mulig å få brukt alle fasiliteter i badeanlegget selv i rullestol.

Stien ned fra hovedveien endrer karakter på strekningen fra saunaen til badet, fra gress til betong. Det er også rekkverk fra betongdelen av stien ned trappene til badet.

Det er plassert en stige på fjordsiden av muren til bassenget så man kan svømme mellom saunaen og badet og klatre opp i badet fra fjordsiden i tillegg.

Kanten av bassenget er plassert på samme høyde som middel høyvann. Mengden vann i bassenget vil ikke overstige 160 cm med mindre det blir så høy vannstand at bassenget vil ligge under havnivået. Gulvnivået på bassenget er lagt over lavvann for å tillate full drenering, slik at man kan rense bassenget ved jevne mellomrom.

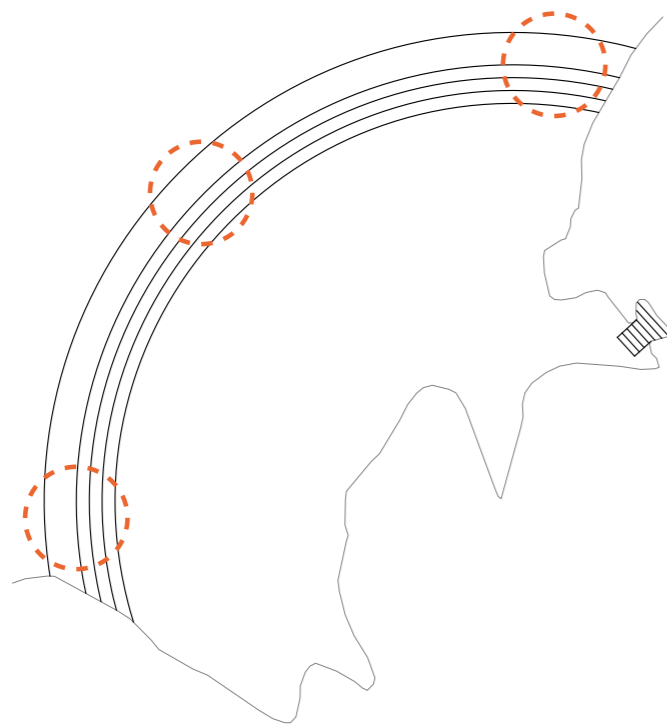
For at det skal variere hvor mye vann det er i bassenget i takt med tidevannet, og ikke bare komme inn vann når vannstanden stiger over middel høyvann, har jeg valgt å legge inn tre rør i bassenget. Ved overgang til flo vil det strømme inn vann, ved overgang til fjære vil vannet forlate bassenget. Rørene har en tilbakeslående ventil som gjør at det ikke vil bli mindre enn 60 cm vann i bassenget.

På varme dager vil vannet bli varmet opp mens det er fjære, og man kan kjenne at det begynner å bli flo når vannet stiger og kaldt vann fra fjorden strømmer inn. Man vil også høre at vannet renner inn gjennom rørene.

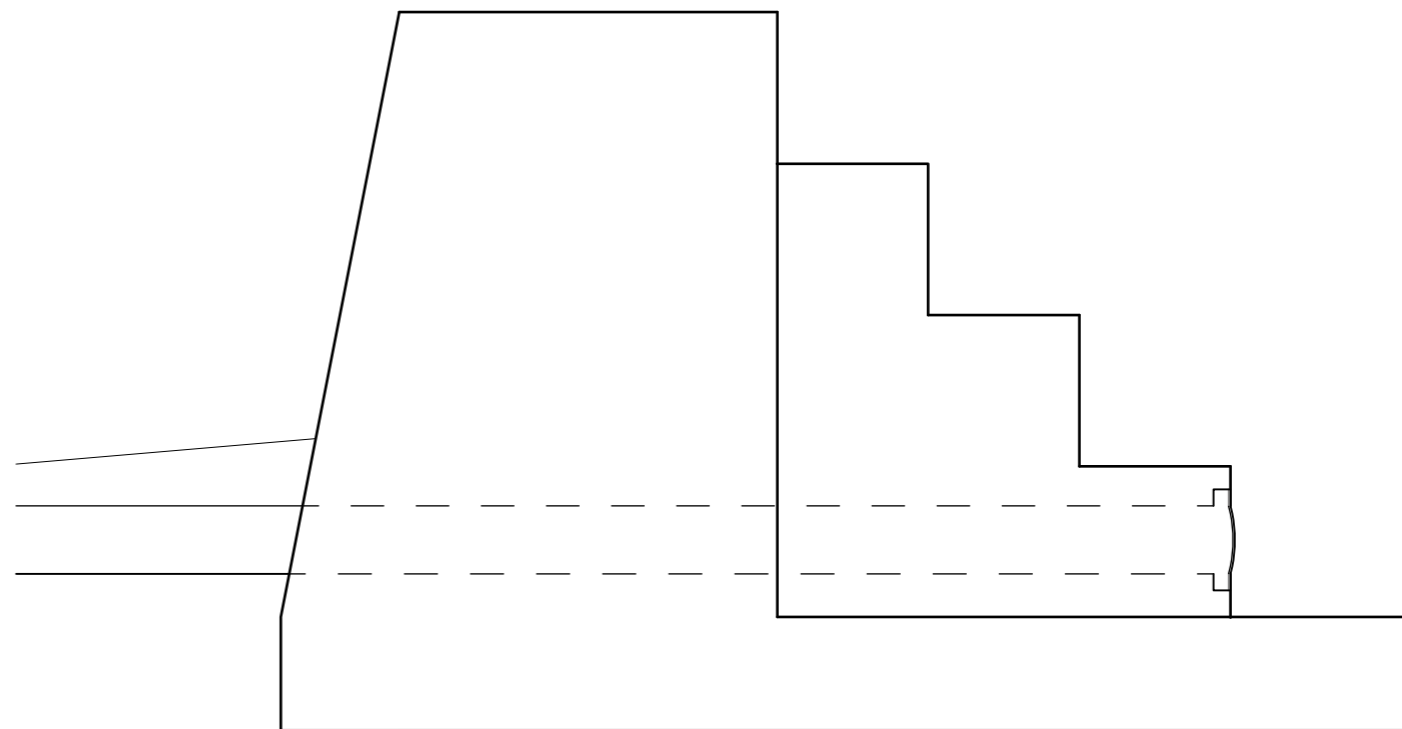
Badet endrer karakter med flo/fjære, trappa og støttemuren vil synes bedre ved fjære enn flo. Støttemuren er 1 m bred, noe som gjør at man kan klatre opp på den og sitte der. Det er store trapper i bassenget man kan sitte på og nyte sola når det er fint vær.

På vinterstid kan støttemuren brukes til å fiske fra, eller badet kan brukes til å ta et vinterbad.

DETALJ

Plassering av rørene

Detalj av røret fra fjorden gjennom bassenget. Røret er 20 cm i diameter. Det ligger et dreneringsdeksel over begge endene av røret slik at ikke store ting fra fjorden, eks stein o.l. skal komme inn i bassenget fra røret, eller tette igjen røret.

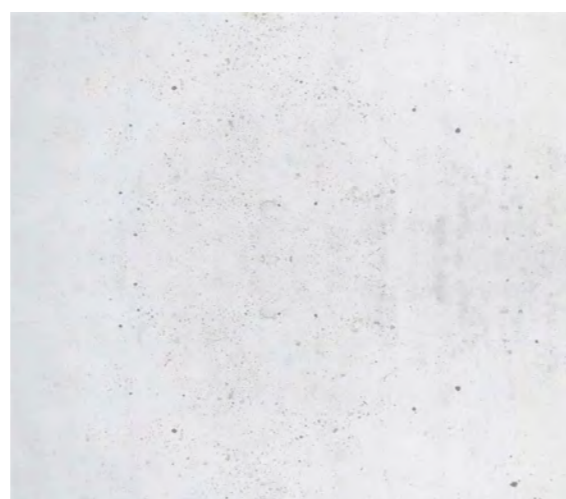
1 m

MATERIALER

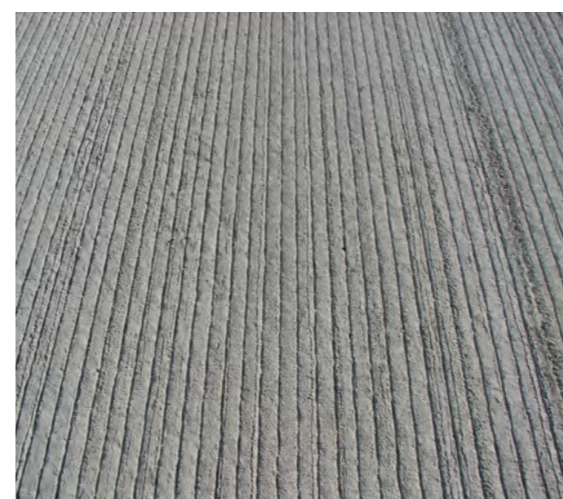

Trappa ned til bassenget fra stien er bygd i stein for å gå i ett med berget badet er lagt mellom.

Kilde: Punta Pite - Teresa Möller

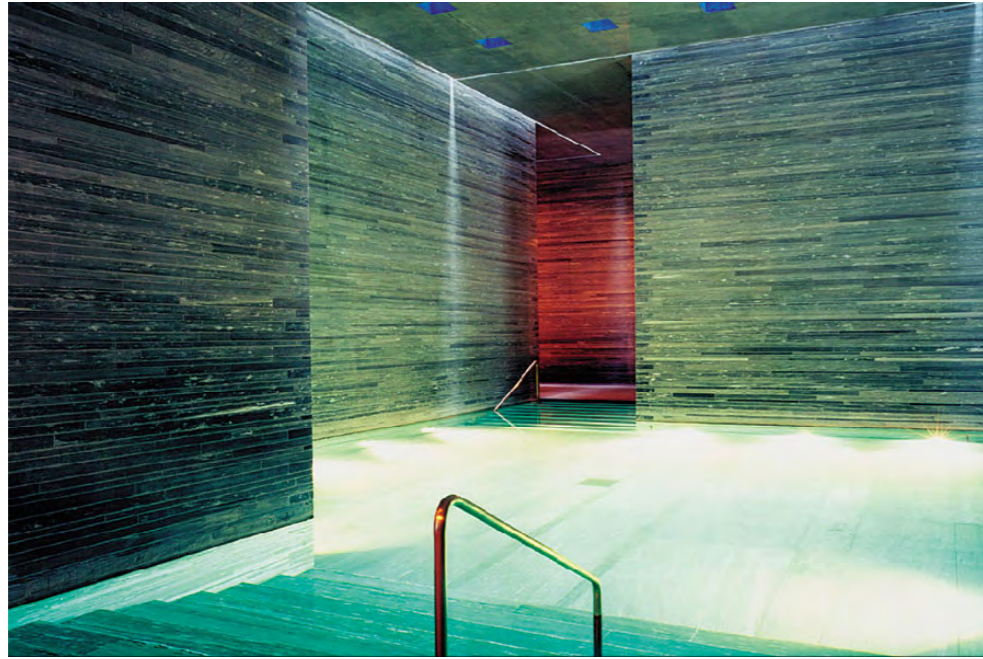
Glatt betong på veggen til bassenget

Raket betong til gulvet i bassenget og på rampen ned til bassenget, det gir bedre fotfeste.

INSPIRASJON

THERME VALS - PETER ZUMTHOR

THE LOURINHÃ SEA BATHING FACILITY - CARLOS MOURÃO PEREIRA

PALEY PARK - ROBERT ZION

LECA SWIMMING POOLS - ALVARO SIZA

